

מטה האלוקים

לפרשת בא (ע"פ שעורו של הרב תמיר גרנות)

6. תאור ביצוען של שלושת המכות הראשונות

בדס:

(יט) ויאמר ה' אל משה אמר אל אהרן קח מטבן ונטה ידך על מימי מצרים על נהרותם על יאריהם ועל אגמיהם ועל כל מקוה מימיהם ויהיו דם והיה דם בכל ארץ מצרים ובצעים ובאבנים:

(כ) ויעשו כן משה ואהרן כאשר צוה ה' ויהם במטה ויד את המים אשר ביאר לעיני פרעה ולעיני עבדיו ויהפכו כל המים אשר ביאר לדם (פרק ז)

בצפרדע:

(א) ויאמר ה' אל משה אמר אל אהרן נטה את ידך במטבן על הנהרות על היארים ועל האגמים והעל את הצפרדעים על ארץ מצרים:

(ב) ויט אהרן את ידו על מימי מצרים ותעל הצפרדע

ובכנינים:

(יב) ויאמר ה' אל משה אמר אל אהרן נטה את מטבן והך את עפר הארץ והיה לכנם בכל ארץ מצרים:

(יג) ויעשו כן ויט אהרן את ידו במטהו ויך את עפר הארץ ויהי הכנם באדם ובבהמה כל עפר הארץ היה כנים בכל ארץ מצרים (פרק ח)

7. תאור ביצוען של שלושת המכות השלישיות

בברד:

(כב) ויאמר ה' אל משה נטה את ידך על השמים ויהי ברד בכל ארץ מצרים על האדם ועל הבהמה ועל כל עשב השדה בארץ מצרים:

(כג) ויט משה את מטהו על השמים ו-ה' נתן קלת וברד ותהלך אש ארצה וימטר ה' ברד על ארץ מצרים:

בארבה:

(יב) ויאמר ה' אל משה נטה ידך על ארץ מצרים בארבה ויעל על ארץ מצרים ויאכל את כל עשב הארץ את כל אשר השאיר הברד:

(יג) ויט משה את מטהו על ארץ מצרים ו-ה' נהג רוח קדים בארץ

ובחשך:

(כא) ויאמר ה' אל משה נטה ידך על השמים ויהי חשך על ארץ מצרים וימש חשך:

(כב) ויט משה את ידו על השמים ויהי חשך אפלה בכל ארץ מצרים שלשת ימים:

1. שמות ד'

(א) והן לא יאמינו לי ולא ישמעו בקלי כי יאמרו לא נראה אלך ה'.

(ב) ויאמר אליו ה' מזה (קרי; מה זה) בידך ויאמר מטה.

(ג) ויאמר השליכהו ארצה וישלכהו ויהי לנחש ויגס משה מפניו:

(ד) שלח ידך, ואתו בזנבו.

(יז) ואת המטה הזה תקח בידך אשר תעשה בו את האות.

(כ) ויקח משה את אשתו ואת בניו וירכבם על החמר וישב ארצה מצרים ויקח משה את מטה האלהים בידו:

(טז) ודבר הוא לך אל העם והיה הוא יהיה לך לפה ואתה תהיה לו לאלהים (למנהיג):

2. שמות ז'

(ח) ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר:

(ט) כי ידבר אלכם פרעה לאמר תנו לכם מופת ואמרת אל אהרן קח את מטבן והשלך לפני פרעה יהי לתנין:

(י) ויבא משה ואהרן אל פרעה ויעשו כן כאשר צוה יהוה וישלך אהרן את מטהו לפני פרעה ולפני עבדיו ויהי לתנין:

3. שמות ד, כב-כג

כה אמר ה' בני בכרי ישראל. ואמר אלך שלח את בני ויעבדני ותמאן לשלחו הנה אנכי הרג את בנך בכרך.

4. תהילים ע"ח

(מג) אשר שם במצרים אתותיו ומופתיו בשדה צען:

(מד) ויהפך לדם יאריהם ונזליהם בל ישתיון:

(מה) ישלח בהם ערב ויאכלם וצפרדע ותשחיתם:

(מו) ויתן לחסיל ויבולם ויגיעם לארבה:

(מז) יהרג בברד גפנם וישקמותם בחנמל:

(מח) ויסגר לברד בעירם ומקניהם לרשפים:

(מט) ישלח גם חרון אפו עברה וזעם וצרה משלחת מלאכי רעים:

(נ) לפלס נתיב לאפו לא חשך ממנות נפשים וחיבתם לדבר הסגיר:

(נא) ויך כל בכור במצרים ראשית אונים באהלי חם:

5. שמות י'

(א) ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו למען שתי אתתי אלה בקרבן:

(ב) ולמען תספור באזני בנך וכן בנך את אשר התעללתי במצרים ואת אתתי אשר שמתי בם וידעתם כי אני יהוה:

8. המוטו של כל סידרת מכות

סדרה א: בזאת תדע כי אני ה' (ז, יז)

סדרה ב: למען תדע כי אני ה' בקרב הארץ (ח, יח)

סדרה ג: בעבור תדע כי אין כמני בכל הארץ (ט, יד)

בעבור הראתך את כחי ולמען ספר שמי בכל הארץ (טז).

9. שמות ה'

(ב) לא ידעתי את ה' וגם (וממילא) את ישראל לא אשלח.

10. שמות ה'

(יד) ויעשו כן החרטמים בלטיהם להוציא את הכננים ולא יכלו ויהי הכנם באדם ובבהמה:

(טו) ויאמרו החרטמים אל פרעה **אצבע אלהים הוא** ויחזק לב פרעה ולא שמע אלם כאשר דבר יהוה:

11. שמות ח' ט'

ערוב: (יז) כי אם אינך משלח את עמי הנני משליח בך ובעבדיך ובעמך ובבתיך את הערב ומלאו בתי מצרים את הערב וגם האדמה אשר הם עליה: (יח) **והפליתי ביום ההוא את ארץ גשן אשר עמי עמד עליה לבלתי היות שם ערב למען תדע כי אני יהוה בקרב הארץ:** (יט) **ושמתי פדת בין עמי ובין עמך** למחר יהיה האת הזה:

(כ) **ויעש יהוה כן** ויבא ערב כבד ביתה פרעה ובית עבדיו ובכל ארץ מצרים תשחת הארץ מפני הערב: ...

(כה) ויאמר משה הנה אנכי יוצא מעמך **והעתרתי אל יהוה** וסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו מחר: ...

(כו) ויצא משה מעם פרעה **ויעתר אל יהוה:**

(כז) **ויעש יהוה כדבר משה** ויסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו לא נשאר אחד: (פרק ח')

דבר: (א) ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ודברת אליו כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני: (ב) כי אם מאן אתה לשלח ועודך מחזיק בם: (ג) **הנה יד יהוה הויה במקונך** אשר בשדה בסוסים בחמרים בגמלים בבקר ובצאן דבר כבד מאד: (ד) **והפלה יהוה בין מקנה ישראל ובין מקנה מצרים** ולא ימות מכל לבני ישראל דבר: (ה) **וישם יהוה מועד לאמר** מחר יעשה יהוה הדבר הזה בארץ: (ו) **ויעש יהוה את הדבר הזה** ממחרת ויקמת כל מקנה מצרים וממקנה בני ישראל לא מת אחד: (ז) וישלח פרעה והנה לא מת ממקנה ישראל עד אחד ויכבד לב פרעה ולא שלח את העם:

שחין: (ח) ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן קחו לכם מלא חפניכם פיה כבשן וזרקו משה השמימה לעיני פרעה: (ט) והיה לאבק על כל ארץ מצרים והיה על האדם ועל הבהמה לשחין פרח אבעבעת בכל ארץ מצרים: (י) ויקחו את פיה הכבשן ויעמדו לפני פרעה ויזרק אתו משה השמימה ויהי שחין אבעבעת פרח באדם ובבהמה: (פרק ט')

12. שמות י"ח י"א

"עתה ידעתי כי גדול ה' מפל האלקים כי בדבר אשר ידו עליהם".

13. שמות י"ד

(טז) ואתה הרם את מטנך ונטה את ידך על הים ובקעהו ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה.

(כא) ויט משה את ידו על הים ויולך ה' את הים ברוח קדים עזה כל הלילה וישם את הים לחרבה ויבקעו המים.

(כו) ויאמר ה' אל משה נטה את ידך על הים וישבו המים על מצרים על רכבו ועל פרשיו:

(כז) ויט משה את ידו על הים וישב הים לפנות בקר לאיתנו ומצרים נסים לקראתו וינער ה' את מצרים בתוך הים.

(ל) וישע ה' ביום ההוא...

(לא) וירא ישראל את ה' **הגדלה** אשר עשה ה' במצרים ויאמינו ב-ה' ובמשה עבדו.